

MIKLAVŽEV VEČER

Anamarija Zlobec
(Iz SKU-arhiva)

Osebe: Andrej, Marjanca, Pavel, Anka, Tonček, teta in mama (1. prizor); angeli (dva »izvidnika«), angel na oblaku, parkeljni, snežinke (tri), otroci, ki igrajo na doma narejene inštrumente, Miklavž (2. prizor).

1. prizor

Prizorišče: dnevna soba

Teta (jezno): Ta presneta otročad, kod se zopet klati?! Koliko je že ura? Kmalu bo doma njihova mama, pa se sploh še niso lotili domačih nalog! Andrej, Marjanca, takoj se lotita naloge!

Andrej in Marjanca (nejevoljno): Saj že greva, no.

Marjanca: Sicer pa, teta, o kakšni nadlogi govoriš?

Teta: Ne delaj se neumne ali gluhe! Govorim o NA - LO - GI!

Andrej: Joj, teta, ne kompliciraj. Naloga ali nadloga – saj je v bistvu isto, v besedi je samo ena črka razlike. Nič drugega.

Andrej in Marjanca (skupaj, nagajivo): Naloga – nadloga, naloga – nadloga ... *Pripravljata knjige in zvezke po mizi.*

Teta: Le čakajta, nepridiprava! *Gre proti njima s šibo.*

Andrej: Teta, mleko v kuhinji kipi!

Teta: Sveta nebesa! Spet bo smrdelo! *Teče v kuhinjo.*

Marjanca: Andrej, joj, to pa ni bilo lepo, da si se zlagal. Saj mleko ne kipi.

Andrej (malo v zadregi): Kot da se ti nikoli ne zlažeš?!

Marjanca: Pa povej, kdaj sem se zlagala?!

Andrej: Še prejšnji teden, ko si dala mački tri četrt zrezka, pa si mami rekla, da si ga sama pojedla. *Med govorjenjem se teta vrne.*

Teta: A mleko, da kipi?! Čakajta, lažnivca ... *Zazvoni hišni zvonec.*

Teta: Srečo imata, paglavca. Grem gledat, kdo zvoni. Pa ne mislita, da vaju bom pozabila. *Zažuga.*

Pavel, Anka, Tonček: Dober večer!

Teta: O, dober večer. Saj to so naši! Kar naprej. Grem gledat, kaj naj postrežem.

Anka (se obrne k Andreju in Marjanci): Pa sta res pridna! Tudi danes pišeta nalogo. Bravo!

Andrej: Kaj pa naj? *Namigne proti kuhinji.* Ko pa je tečna! Ta večer ali pa kateri drugi, ... vsi so enaki.

Pavel: O, to pa ne. Nocoj je poseben večer. Nocoj je Miklavžev večer.

Marjanca: Saj smo vendar že veliki! Ali ti čakaš Miklavža? Daj no, daj, Miklavž obdaruje samo majhne otroke.

Andrej (posmehljivo): Tiste z dudko in svečko pod nosom!

Pavel: Jaz pa sem mu vseeno pisal. Lepo sem ga prosil, naj mi prinese nove smuči.

Anka: Jaz sem pa prosila za slovar in barvice. Saj, če pohitita, mu lahko pišeta tudi vidva. Mogoče ga še ujameta.

Tonček: In vajino pismo lahko na pošto nese kar očka, ko gre v službo na nočno izmeno.

Andrej: Pa če tudi! Mislim, da sva midva z Marjanco premalo pridna. *Se obrne k Marjanci.* Kaj praviš ti?

Marjanca: Oh, poskusiti ni greh! Če uspe – uspe! *Iz zvezka iztrga list papirja in začne pisati.*
Ljubljana, 5. december 2016. Dragi Sveti Miklavž!

Anka (ji gleda čez ramo): Sveti se piše z malo začetnico. Popravi.

Marjanca: Oprosti, ker ti piševa in si te upava nadlegovati. Veva da sva malo premalo pridna.

Anka: Pred »da« je tudi vejica.

Pavel: Pred »ki, ker, ko, da, če, vejica skače«.

Marjanca (popravlja in nadaljuje): Prosiva najprej za odpuščanje in obljubljava, da se bova poboljšala. Ne bova več lagala in nagajala teti.

Andrej: Če je mogoče, nama prinesi šah.

Marjanca: Tudi kakšne sladkarije se ne bova branila. Še nekaj! Prosiva tudi, če teti Minki prineseš tople copate. Prirčna hvala. *Marjanca se obrne k Andreju.* Podpiši tudi ti. *Andrej podpisuje, med tem zvoni hišni zvonec.*

Andrej: Joj, to bo gotovo že mama. *Pismo daje v kuverto.*

Mama: Dober večer. O, pišeš pismo? Za koga pa je?

Marjanca (malce v zadregi): Svetemu Miklavžu sva pisala.

Mama: Daj, pokaži! *Prebira pismo.* Hm, šibo sta pozabila napisati. No ja, saj se bo Miklavž gotovo spomnil nanjo. *Se obrne k ostalim otrokom.* Kmalu bi pozabila. Srečala sem vašo mamo. Pravi, da se takoj vrnite domov.

Andrej (se obrne k Pavlu, mu daje pismo): Glej, tukaj je pismo in zahvali se svojemu očetu.

Marjanca: Jutri nam boste pokazali vaša darila. A prav?

Pavel, Anka in Tonček (enoglasno): Prav, bomo. Sedaj pa gremo. Lahko noč!

Mama: Otroka, vidva pa tudi, hitro ... pospravita mizo in v kuhinjo povečerjat! Potem pa v posteljo! Nocoj ni pregovarjanja! Na Miklavžev večer ni heca. Okrog hiše hodijo sami parkeljni in rožljajo in Bog ne daj, da vaju dobijo! *Vsi odidejo.*

2. prizor

Prizorišče: nebesa

Sliši se bitje ure: 11 udarcev (lahko na triangel).

1. angel izvidnik: Halo! Halo! Tukaj angela izvidnika! Ali slišite, vi na oblaku 034?

Angel na oblaku: Halo! Halo! Povezava zelo dobra! Poslušam!

2. angel izvidnik: Še par kilometrov in pristala bova na zemlji. Vidljivost nekoliko slabša zaradi megle.

1. angel izvidnik: Na oblak 045 je treba sporočiti, naj bodo dostavljavci daril previdni pri iskanju naslovov, da ne pride do zmede ...

2. angel izvidnik: Da se v megli ne bodo izgubili ali da ne bodo na koga padli ...

1. angel izvidnik: Tudi svetemu Miklavžu pošiljam namig, naj se dobro obleče. Na zemlji zebeeeeeeeeeeee.

2. angel izvidnik: Konec sporočila.

1. *angelu*: Evo, bratec, prišla sva.

1. *angel izvidnik*: Ja, prišla sva. Tukaj stanujeta Andrej in Marjanca.

2. *angel izvidnik*: V hiši je temno, gotovo vsi trdno spijo.

Parkelj (zarožlja z verigo): Spita, ja, spita, ... vendar težko in slabo.

1. *angel izvidnik*: Bratec, kdo pa je ta?

2. *angel izvidnik*: Hm, roge ima, z verigo rožlja, z repom binglja ... sam peklenšček je ta!
V ozadju otroci igrajo na svoje inštrumente. Na oder prirožljajo še drugi parkeljni in vzdikajo.

Parkeljni: Ho, ho, hoj!
Ho, ho, hoj!
Strašno hudo bo nocoj!
Strašno hudo bo nocoj!
Prišli smo prav iz pekla!
Ha, ha, ha, ha, ha, ha!
Darila v prah zdrobimo,
angelom peruti polomimo!
Ho, ho, hoj,
ho, ho, hoj!
Parklji hitro za duše v boj!
Parklji hitro za duše v boj!

1. *angel izvidnik*: Peklenščkov mi se ne bojimo!
Hudobijo vašo v prah zdrobimo!

1. *parkelj*: Vidva sta le dva,
nas je več!
Vrgli vaju bomo
v peklenško peč!

Ostali parkeljni se smejejo in rožljajo; otroci ropotajo.

2. *angel izvidnik*: Nama prihaja nebeška vojska na pomoč!
Miklavž zapodil vas bo v temno noč!

2. *parkelj*: Z nami pa je Lucifer strašen!
Lažnive otroke vam izpelje stran!

V ozadju se sliši kraguljčke.

1. *angel izvidnik*: Sliši se angelsko zvonjenje.

Več angelov: Cingel, cingel, cin,
cingel, cingel, cin.
Angeli prihajamo z višin!
Angeli prihajamo z višin!
V koših nosimo darila,
malčki vsi jih bodo dobili!
Vas parklje odpodimo stran,
zbijemo rogove vam!
Cingel, cingel, cin,
cingel, cingel, cin,
Angeli prihajamo z višin!
Angeli prihajamo z višin!

Na oder pritečejo snežinke.

1. snežinka: Dovolj med vami je prepira!

2. snežinka: Svet' Miklavž nebeška vrata že odpira!

3. snežinka: Prihaja zdaj že na zemljo!

1. snežinka: Hitro priden vsak naj bo!

Vse snežinke: Naj pesem naša zadoni, Miklavža svetega zdaj počasti!

Vsi začnejo peti primerno pesem, medtem pride sv. Miklavž in začne obdarovanje.

Konec